DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)
den 15 december 2005 *

I de förenade målen C-151/04 och C-152/04,

angående begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställts av Tribunal de police de Neufchâteau (Belgien), genom beslut av den 16 januari 2004, som inkom till domstolen den 25 mars 2004, i brottmålen mot

Claude Nadin,

Nadin-Lux SA (C-151/04)

och

Jean-Pascal Durré (C-152/04),

* Rättegångsspråk: franska.

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna K. Schiemann, N. Colneric (referent), J.N. Cunha Rodrigues och E. Levits,

generaladvokat: F.G. Jacobs,
justitiesekreterare: byrådirektören K. Sztranc,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 24 februari 2005,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Jean-Pascal Durré, genom J.-F. Cartuyvels, avocat,

— Belgiens regering, genom E. Dominkovits, i egenskap av ombud, biträdd av B. van de Walle de Ghelcke, avocat,

— Finlands regering, genom T. Pynnä och A. Guimaraes-Purokoski, båda i egenskap av ombud,

— Förenade kungarikets regering, genom C. White och K. Manji, båda i egenskap av ombud, biträdda av P. Whipple, barrister,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom D. Martin och N. B. Rasmussen, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 26 maj 2005 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Besluten om hänskjutande avser tolkningen av artiklarna 10 EG, 39 EG, 43 EG och 49 EG.

2 Besluten har framställts i två brottmål mot Claude Nadin och Jean-Pascal Durré, båda bosatta i Belgien, avseende brott mot belgiska bestämmelser enligt vilka de är skyldiga att i Belgien registrera tjänstebilar som ställts till deras förfogande av bolag i en annan medlemsstat för vilka de arbetar.

Tillämpliga bestämmelser

De gemenskapsrättsliga bestämmelserna

3 Artikel 10 EG lyder:

"Medlemsstaterna skall vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att säkerställa att de skyldigheter fullgörs som följer av detta fördrag eller av åtgärder som vidtagits av gemenskapens institutioner. Medlemsstaterna skall underlätta att gemenskapens uppgifter fullgörs.

De skall avstå från varje åtgärd som kan äventyra att fördragets mål uppnås."

4 I artikel 39 EG föreskrivs:

"1. Fri rörlighet för arbetstagare skall säkerställas inom gemenskapen.

2. Denna fria rörlighet skall innebära att all diskriminering av arbetstagare från medlemsstaterna på grund av nationalitet skall avskaffas vad gäller anställning, lön och övriga arbets- och anställningsvillkor.

3. Den skall, med förbehåll för de begränsningar som grundas på hänsyn till allmän ordning, säkerhet och hälsa, innefatta rätt att

a) anta faktiska erbjudanden om anställning,

b) förflytta sig fritt inom medlemsstaternas territorium för detta ändamål,

c) uppehålla sig i en medlemsstat i syfte att inneha anställning där i överensstämmelse med de lagar och andra författningar som gäller för anställning av medborgare i den staten,

d) stanna kvar inom en medlemsstats territorium efter att ha varit anställd där, på villkor som skall fastställas av kommissionen i tillämpningsföreskrifter.

Bestämmelserna i denna artikel skall inte tillämpas på anställning i offentlig tjänst."

5 I artikel 43 EG föreskrivs:

"Inom ramen för nedanstående bestämmelser skall inskränkningar för medborgare i en medlemsstat att fritt etablera sig på en annan medlemsstats territorium förbjudas.

Detta förbud skall även omfatta inskränkningar för medborgare i en medlemsstat som är etablerad i någon medlemsstat att upprätta kontor, filialer eller dotterbolag.

Etableringsfriheten skall innefatta rätt att starta och utöva verksamhet som egenföretagare samt rätt att bilda och driva företag, särskilt bolag som de definieras i artikel 48 andra stycket, på de villkor som etableringslandets lagstiftning föreskriver för egna medborgare, om inte annat följer av bestämmelserna i kapitlet om kapital."

6 Artikel 49 EG första stycket lyder:

"Inom ramen för nedanstående bestämmelser skall inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster inom gemenskapen förbjudas beträffande medborgare i medlemsstater som har etablerat sig i en annan stat inom gemenskapen än mottagaren av tjänsten."

De nationella bestämmelserna

7 I artikel 1 i kunglig förordning av den 20 juli 2001 om registrering av fordon (*Moniteur belge* den 8 augusti 2001, s. 27031) anges:

"Enligt denna förordning avses med:

...

27. fast driftställe:

— en stadigvarande plats för affärsverksamhet där en juridisk person har sitt säte eller huvudkontor, eller den plats där ett eller flera av dess organ sammanträder och fattar beslut, eller den plats där en aktivitet som omfattas av dess ekonomiska verksamhet eller syfte bedrivs, eller där den juridiska personen representeras av en eller flera fysiska personer vilka handlar i dess namn eller för dess räkning."

8 I artikel 3 i nämnda förordning föreskrivs:

"1 § Personer som är bosatta i Belgien skall registrera de fordon som de önskar använda i Belgien i det fordonsregister som avses i artikel 6, även om dessa fordon redan är registrerade i utlandet.

En person anses vara bosatt i Belgien när ett av följande villkor är uppfyllt:

a) Personen är folkbokförd i en belgisk kommun.

b) Personen är en fysisk eller juridisk person som är inskriven i ett belgiskt handels- eller hantverksregister.

c) Personen är en juridisk person som utan att vara inskriven i ett belgiskt handels- eller hantverksregister, enligt internationell, utländsk eller belgiskt rätt har ett fast driftställe i Belgien där fordonet förvaltas eller används.

2 § Utlandsregistrerade fordon som används av sådana personer som avses i punkt 1 behöver dock inte registreras i Belgien när

...

2. fordonet används av en fysisk person i yrkesutövningen och är registrerat i utlandet av en utländsk ägare hos vilken denna person är anställd. Ett intyg från den myndighet som ansvarar för mervärdesskatt skall finnas i fordonet [nedan kallat mervärdesskatteintyg]. Närmare bestämmelser för fordonets användning meddelas av finansministeriet."

9 I artikel 14 i cirkulär nr 1/2000 av den 3 maj 2000 från den belgiska skattemyndigheten med rubriken "Användning av fordon i Belgien — bestämmelser om införsel och tillfällig införsel" föreskrivs:

"I denna artikel avses alla motorfordon som i egenskap av företagsfordon inte omfattas av definitionen i punkt 12 ovan. Det gäller bland annat bilar, fordon för passagerar- och godstransport, minibussar, terrängbilar med mera.

När sådana fordon används av fysiska personer som är bosatta i Belgien på uppdrag av en arbetsgivare i en annan medlemsstat skall bestämmelserna om tillfällig införsel tillämpas på dessa fordon enligt artikel 12 a andra stycket punkt 7 i mervärdesskattelagen, eftersom bestämmelserna om temporär import med fullständig befrielse från importtullar är tillämpliga om fordonet sänts till Belgien från tredjeland. Det är även tillåtet att använda fordonet för privat bruk av en anställd bosatt i Belgien såframt den privata användningen är av underordnad betydelse och av tillfällig karaktär i förhållande till den yrkesmässiga användningen och att den medges i anställningsavtalet.

De särskilda bestämmelserna om befrielse vid temporär import och, i kraft av själva sakförhållandet (*ipso facto*), bestämmelserna om tillfällig införsel är endast tillämpliga på dessa fordon om de villkor som anges i punkt 15 är uppfyllda."

10 I artikel 15 i detta cirkulär anges de villkor som skall vara uppfyllda för att kunna komma i åtnjutande av bestämmelserna om temporär import. I artikeln anges bland annat följande:

"...

b) fordonet skall vara arbetsgivarens egendom. Avseende hyrda eller leasade fordon hänvisas dock till punkt 9 ovan,

...

f) en företagsledare (direktör eller styrelseledamot) kan endast göra gällande de särskilda bestämmelserna om det föreligger ett anställningsförhållande och följaktligen i den mån det kan styrkas att han verkligen befinner sig i underordnad ställning i förhållande till bolaget. Detta innebär att han skall styrka att en annan person som företräder bolaget eller en bolagsenhet (styrelse, direktion, ledningsgrupp ...) står i överordnad ställning i förhållande till honom och att denna person eller bolagsenhet har maktbefogenhet över vilken han inte har något betydande inflytande. Följaktligen har personer som driver enmansbolag, bolagsstiftare och större aktieägare under inga omständigheter rätt att komma i åtnjutande av dessa särskilda bestämmelser.

11 I artikel 9 första meningen i nämnda cirkulär föreskrivs följande:

"När ett fordon som hyrs eller leasas ställs till förfogande av en utländsk arbetsgivare för att användas av en i Belgien bosatt anställd som omfattas av de särskilda bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 nedan, kan den anställde ansöka om ett intyg under de villkor som anges där med iakttagande av de formella kraven."

12 I Belgien är beskattningen av olika motorfordon direkt kopplad till registreringen. Sålunda påförs ett motorfordon vid denna tidpunkt fordonsskatt i enlighet med artikel 94 första stycket punkt 1 i lagen om avgifter som likställs med inkomstskatt (code des taxes assimilées aux impôts sur les revenus) (nedan kallad CTA).

13 I denna bestämmelse föreskrivs:

"En statlig avgift som likställs med inkomstskatt skall påföras

1. bilar, fordon för passagerar- och godstransport, minibussar och motorcyklar enligt definitionen i bestämmelserna om registrering av motorfordon och släpvagnar om dessa är eller skall utrustas med en annan registreringsskylt än 'provkörning', 'saluvagnsskylt' eller annan tillfällig skylt än en internationell, och som har utfärdats med stöd av dessa bestämmelser."

14 I artikel 99.1CTA anges:

"De fordon som avses i artikel 94.1 skall anses ha tagits i trafik på allmän väg i Belgien den dag då de infördes eller skulle ha införts i fordonsregistret."

15 I artikel 21 CTA i vilken fordonsskatten för bilar fastställs föreskrivs:

"Skattskyldig är den fysiska eller juridiska person som är eller borde vara angiven på registreringsbeviset så länge fordonet är eller skall vara registrerat i fordonsregistret i dennes namn.

Med fordon i första stycket avses bilar, fordon för passagerar- och godstransport, långsamgående fordon för passagerar- och godstransport, minibussar, ambulanser, motorcyklar, trehjuliga motorcyklar, fyrhjuliga motorcyklar, skåpbilar, långsamgående skåpbilar, båtvagnar, husvagnar, husbilar, släpvagnar och semitrailers med en totalvikt om högs. 3 500 kg."

Tvisterna i den nationella domstolen och tolkningsfrågan

Mål C-151/04

16 Claude Nadin är belgisk medborgare och bosatt i Belgien men arbetar i Luxemburg som verkställande direktör för bolaget Nadin-Lux SA.

17 Den 21 mars 2001 var han föremål för en kontroll av den belgiska tullmyndigheten då han framförde ett fordon som var registrerat i Storhertigdömet Luxemburg och ägdes av bolaget Crédit Lease SA i Luxemburg.

18 Under förhandlingen i brottmålet vid den hänskjutande domstolen förklarade Nadin att fordonet köpts av bolaget Nadin-Lux SA, att beställningssedeln undertecknats av honom själv och att fordonet betalats av bolaget Crédit Lease SA. Han hade ett hyreskontrakt med en giltighetstid på cirka 42 månader med början i januari 2000.

19 Det framgår även av de handlingar som bifogats begäran om förhandsavgörande att den tilltalade ansökt om mervärdesskatteintyg men att detta vägrats honom med motiveringen att han hade en företagsledande ställning i det bolag där han var anställd.

20 Den tilltalade är anklagad för att den 21 mars 2002 i sin yrkesverksamhet ha använt ett fordon som var registrerat utomlands i den utländske ägarens namn, hos vilken Claude Nadin var anställd, utan att ha något mervärdesskatteintyg i fordonet.

21 Claude Nadin har gjort gällande att han skall betraktas som gemenskapsarbetstagare.

Mål C-152/04

22 Jean-Pascal Durré är belgisk medborgare och bosatt i Belgien men arbetar i Luxemburg för bolaget Delisalade SA.

23 Den 15 mars 2002 var han föremål för en kontroll av den belgiska tullmyndigheten då han framförde ett fordon som var registrerat i Storhertigdömet Luxemburg och ägdes av Delisalade SA.

24 Vid kontrollen uppvisade Jean-Pascal Durré ett intyg från sin arbetsgivare rörande användningen av fordonet, det intyg som det sociala trygghetsorganet i Luxemburg krävde. I anställningsavtalet mellan den tilltalade och hans arbetsgivare anges att den senare ställer ett fordon till den förres förfogande och att detta fordon kan användas för privat bruk om denna användning är av underordnad betydelse. Jean-Pascal Durré hade inte något mervärdesskatteintyg.

25 Från början var Delisalade SA ett enmansföretag som grundats av Jean-Pascal Durré. År 1997 ombildades det till ett aktiebolag i vilket den tilltalade är minoritetsaktieägare och direktör.

26 Jean-Pascal Durré är anklagad för att den 15 mars 2002 ha underlåtit att registrera ett fordon som han avsåg använda i Belgien, där han är bosatt, trots att det redan var registrerat i utlandet.

27 Även Jean-Pascal Durré har gjort gällande att han skall anses som gemenskapsarbetstagare.

28 Mot denna bakgrund har Tribunal de police de Neufchâteau beslutat att vilandeförklara de två målen och hänskjuta följande fråga till domstolen för förhandsavgörande:

"Skall artiklarna 10 EG, 39 EG, 43 EG och 49 EG tolkas så, att de utgör hinder mot att en medlemsstat inför en bestämmelse enligt vilken en arbetstagare bosatt i landet skall registrera sitt fordon där, trots att fordonet ägs av arbetstagarens arbetsgivare, som är ett bolag i en annan medlemsstat, till vilket arbetstagaren är knutet genom ett anställningsavtal och i vilket arbetstagaren har ställning som aktieägare, styrelseledamot, ansvarig för den dagliga driften eller liknande?"

Bedömning av tolkningsfrågan

29 Den hänskjutande domstolen har ställt frågan för att få klarhet i huruvida artiklarna 10 EG, 39 EG, 43 EG och 49 EG utgör hinder för en medlemsstat att införa en bestämmelse enligt vilken en arbetstagare som är bosatt i den staten är skyldig att registrera en tjänstebil som ställts till dennes förfogande av en arbetsgivare i en

annan medlemsstat till vilken arbetstagaren är knuten genom ett anställningsavtal men i vilket den berörde även är aktieägare, styrelseledamot eller företagsledare.

Huruvida personen är att betrakta som arbetstagare eller egenföretagare

30 Medan arbetstagare omfattas av artikel 39 EG omfattas egenföretagare av artikel 43 EG.

31 Det som huvudsakligen kännetecknar ett anställningsförhållande i den mening som avses i artikel 39 EG är att en person under en viss tid, till förmån för någon annan och enligt dennes anvisningar, utför tjänster i utbyte mot vilka denne erhåller ersättning. En person som utövar verksamhet utan att vara i underordnad ställning skall därför anses utöva verksamhet som egenföretagare i den mening som avses i artikel 43 EG (se dom av den 20 november 2001 i mål C-268/99, Jany m.fl., REG 2001, s. I-8615, punkt 34 och där angiven rättspraxis).

32 Det ankommer inte på domstolen att avgöra huruvida verksamheterna i målet i den nationella domstolen utövas i underordnad ställning.

33 Då det enligt den aktuella lagstiftningen är tillåtet för en arbetstagare som är bosatt i Belgien att utan krav på registrering använda ett fordon i Belgien som ställts till förfogande av en arbetsgivare i en annan medlemsstat skall det prövas om det förhållandet att egenföretagare undantas från denna bestämmelse är förenligt med artikel 43 EG.

Förekomsten av begränsningar i den fria rörligheten för egenföretagare

34 Alla fördragsbestämmelser om fri rörlighet för personer har till syfte att underlätta för gemenskapsmedborgarna att utöva all slags yrkesverksamhet inom gemenskapen, och de utgör hinder för åtgärder som kan missgynna dessa medborgare när de önskar utöva ekonomisk verksamhet i en annan medlemsstat (se dom av den 15 september 2005 i mål C-464/02, kommissionen mot Danmark, REG 2005, s. I-7929, punkt 34 och där angiven rättspraxis).

35 Bestämmelser genom vilka en medborgare i en medlemsstat hindras eller avskräcks från att lämna sitt hemland för att utöva sin rätt till fri rörlighet utgör således hinder för denna frihet, även om de tillämpas oberoende av de berörda arbetstagarnas nationalitet (dom av den 15 december 1995 i mål C-415/93, Bosman, REG 1995, s. I-4921, punkt 96, och domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Danmark, punkt 35).

36 Vad gäller skyldigheten att i Danmark registrera en tjänstebil som ställs till förfogande av ett företag i en annan medlemsstat, har domstolen redan slagit fast att detta utgör ett hinder för den fria rörligheten för arbetstagare (se domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Danmark, punkterna 46 och 52). Det är ställt utom allt tvivel att en sådan registreringsskyldighet som den som är aktuell i tvisterna vid den nationella domstolen även utgör ett hinder för den fria rörligheten för personer i den mån den gäller egenföretagare.

37 Denna skyldighet utgör nämligen ett hinder för personer bosatta i Belgien att arbeta som egenföretagare i andra medlemsstater och kan således avhålla dem från att utnyttja sin rätt till fri rörlighet.

38 Tvärtemot vad den belgiska regeringen påstår förlorar inte kravet på registrering sin avhållande effekt på grund av att företag från en annan medlemsstat kan registrera fordonet i eget namn i Belgien utan att ha ett fast driftställe där, för att undvika att företagsledaren själv skall behöva registrera fordonet.

39 En sådan åtgärd skulle endast kunna tillåtas med stöd av de undantag som uttryckligen föreskrivs i artikel 46.1 EG eller om de tjänar ett legitimt syfte som är förenligt med fördraget och som är berättigat på grund av tvingande hänsyn till allmänintresset. I ett sådant fall krävs det även att tillämpningen av nämnda bestämmelse är ägnad att säkerställa uppnåendet av syftet i fråga och att denna tillämpning inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå syftet (se analogt, bland annat domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Danmark, punkt 53 och där angiven rättspraxis).

Grunden för hinder för den fria rörligheten för personer

40 Med förbehåll för vissa undantag som inte är relevanta i förevarande fall är bestämmelserna om uttag av skatter och avgifter på bilar inte harmoniserade. Medlemsstaterna har alltså frihet att utöva sin rätt att påföra skatter och avgifter inom detta område förutsatt att de iakttar gemenskapsrätten (dom av den 21 mars 2002 i mål C-451/99, Cura Anlagen, REG 2002, s. I-3193, punkt 40).

41 Det följer av punkterna 75–78 i domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Danmark att en medlemsstat får ta ut en registreringsavgift för en tjänstebil som ett

bolag i en annan medlemsstat tillhandahåller en arbetstagare bosatt i den staten när detta fordon är avsett att huvudsakligen användas permanent i den första medlemsstaten eller faktiskt används på detta sätt.

42 Det ankommer på den nationella domstolen att avgöra huruvida de berörda arbetstagarna har använt fordon som ställs till deras förfogande på detta sätt.

43 Om så inte är fallet utgör principen om fri rörlighet för personer hinder för ett sådant registreringskrav som är aktuellt i tvisterna i den nationella domstolen, och de argument som framförts i förevarande mål av bland annat den belgiska regeringen kan inte motivera ett sådant krav.

44 Det följer av bland annat punkterna 80 och 81 i domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Danmark att om de villkor som räknas upp i punkt 39 i förevarande dom inte är uppfyllda kan inte målet att bekämpa skatteflykt utgöra en grund för en avgift och följaktligen inte för ett krav på registrering under de omständigheter som är aktuella i tvisterna vid den nationella domstolen.

45 Vad gäller förebyggande av missbruk följer av domstolens rättspraxis, bland annat punkt 24 i dom av den 9 mars 1999 i mål C-212/97, Centros (REG 1999, s. I-1459), att en medlemsstat har rätt att vidta åtgärder som syftar till att förhindra att vissa av dess medborgare på ett otillbörligt sätt försöker undandra sig den nationella lagstiftningen genom att använda sig av de möjligheter som ges i fördraget och att medborgarna inte har rätt att åberopa bestämmelser i gemenskapsrätten när det är fråga om missbruk eller bedrägeri.

46 En allmän presumtion om missbruk får emellertid inte grundas på den omständigheten att en egenföretagare som är bosatt i Belgien använder en tjänstebil i landet som tillhandahålls av ett företag i en annan medlemsstat vid vilket han är anställd (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Danmark, punkt 67).

47 Domstolen har dessutom redan slagit fast att artiklarna 39 EG och 43 EG ger samma rättsliga skydd (dom av den 5 februari 1991 i mål C-363/89, Roux, REG 1991, s. I-273, punkt 23).

48 Vad gäller argumentet att det är nödvändigt att på ett tillförlitligt sätt kunna identifiera fordonsägare konstaterar domstolen att ett krav på registrering av företagsbilar som tillhör företag i andra medlemsstater för att säkerställa en tillförlitlig identifiering av ägarna till dessa fordon går utöver vad som är nödvändigt för att uppfylla detta syfte. Då alla medlemsstater har ett system för registrering av fordon är det nämligen möjligt att identifiera ett fordon oavsett i vilken medlemsstat det är registrerat.

49 Vad gäller trafiksäkerheten utgör den visserligen ett sådant tvingande allmänintresse som kan motivera en inskränkning i den fria rörligheten för personer (se domen i det ovannämnda målet Cura Anlagen, punkt 59).

50 När ett fordon har genomgått trafiksäkerhetsprovning i en medlemsstat kräver emellertid principen om likvärdighet och om ömsesidigt erkännande i artikel 3.2 i rådets direktiv 96/96/EG av den 20 december 1996 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om provning av motorfordons och tillhörande släpfordons trafiksäkerhet (EGT L 46, 1997, s. 1) att samtliga de andra medlemsstaterna erkänner det i samband därmed utfärdade intyget, dock utan att detta hindrar dem från att kräva att fordonet genomgår ytterligare provningar för att

registreras på deras territorium såvida dessa provningar inte redan omfattas av nämnda intyg.

51 Även om domstolen godtagit att krav på ytterligare provningar för att kunna registreras på dess territorium kan ställas om provningarna inte redan omfattas av nämnda intyg, framgår det inte av de belgiska bestämmelserna att kravet på registrering skulle vara betingat av trafiksäkerhetsskäl.

52 Vad gäller det miljöpolitiska argumentet följer visserligen av punkt 68 i domen i det ovannämnda målet Cura Anlagen att en konsumtionsskatt som den som avsågs i det målet kan av hänsyn till allmänintresset ha som mål att avskräcka från köp eller innehav av fordon med hög bränsleförbrukning. Förenade kungarikets regering har emellertid inte förklarat på vilket sätt miljön kan skyddas genom ett sådant registreringskrav som är aktuellt i tvisterna i den nationella domstolen, och den belgiska regeringen har i huvudsak motiverat kravet på registrering av tjänstebilar med skatteskäl.

53 När en tjänstebil inte används på det sätt som anges i punkt 41 i förevarande dom är det aktuella kravet på registrering inte motiverat för det fall egenföretagaren får använda tjänstebilen för privat bruk när denna användning är av underordnad betydelse (se domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Danmark, punkt 51).

54 Under dessa omständigheter saknas anledning att bedöma artiklarna 10 EG och 49 EG.

55 Med hänsyn till det ovan anförda skall den ställda frågan besvaras så att artikel 43 EG utgör hinder för en nationell bestämmelse i en första medlemsstat enligt vilken det, i likhet med den som är aktuell i tvisterna vid den nationella domstolen, krävs att en egenföretagare som är bosatt i den medlemsstaten skall registrera en tjänstebil i landet som ställts till dennes förfogande av ett bolag i en annan medlemsstat vid vilket han är anställd, när tjänstebilen varken är avsedd att huvudsakligen användas permanent i den första medlemsstaten eller faktiskt används på detta sätt.

Rättegångskostnader

56 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge ett yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

Artikel 43 EG utgör hinder för en nationell bestämmelse i en första medlemsstat enligt vilken det, i likhet med den som är aktuell i tvisterna vid den nationella domstolen, krävs att en egenföretagare som är bosatt i den

medlemsstaten skall registrera en tjänstebil i landet som ställts till dennes förfogande av ett bolag i en annan medlemsstat vid vilket han är anställd, när tjänstebilen varken är avsedd att huvudsakligen användas permanent i den första medlemsstaten eller faktiskt används på detta sätt.

Underskrifter